

ВОЛИНЬ

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

Знай наших!

І ХТО КАЗАВ, ЩО УСИК БЕЗУДАРНИЙ?

Абсолютний чемпіон світу в першій важкій вазі українець Олександр Усик здобув приголомшливо видовищну перемогу над британцем Тоні Белью (на фото) і захистив свої чемпіонські пояси за версіями WBC, WBA Super, IBF і WBO

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Зрештою, численні експерти (а експертами з боксу ще з часів «злету» на профі-рингу братів Кличків є чи не абсолютна більшість українців) пророкували перемогу нашому козарлюзі. Єдине, чого радили остерігатися українцю, — це нокаутуючого удару суперника.

У тому ж, що Усик «перебоксує» Белью, не сумнівався, здавалося, ніхто. А вийшло якраз навпаки!

За оприлюдненими згодом даними із суддівських записок, після семи раундів очковий перед вів якраз британець (двоє суддів віддавали перевагу йому, а третій схилився до проміжної нічиєї). Проте у восьмій трихвилині наш Сашко учверив щось неймовірне! Він відправив Тоні Белью на підлогу — та ще й так, що рефері відразу зупинив поєдинок! Перемога українця блискучим нокаутом, а всі, хто називав його «безударним» боксером, беззастережно присоромлені!

Усик, звісно, не був би Усиком, якби знову не утнув щось «політ-неоднозначне». Цього разу (хоча вже й не вперше) це було зображення Олександра Невського — персонажа з типово «російського» православ'я — на футболці, в якій Усик вийшов на ринг. Проте може вже й не треба аж так «прискіпуватися» до Сашка?

Тим часом Тоні Белью, трохи оговтавшись від нокауту, взявся... всіяко вихвалити Олександра Усика, багато разів цілував українця в голову й бажав усіляких успіхів у майбутньому. ■

Наш козак не просто захистив чемпіонські пояси — він змусив боксерський світ захоплюватися.

Пряма мова

Тоні БЕЛЮ, суперник Олександра Усика:

Я вичавив із себе максимум, проте переді мною був винятковий суперник. Олександр Усик — найкращий, з ким мені доводилося виходити на ринг. Його майстерність і боксерський інтелект навіть годі з кимось порівнювати.

Девід ХЕЙ, відомий британський боксер:

Усик — номер один у світі. Він кращий, і щодо цього немає жодних сумнівів.

Ще про спорт — на с. 9

і на сайті volyn.com.ua

Резонанс

Нарешті не стало душогуба, який закатавав 107 людей

с. 4 >>>

Цитатник

Володимир ГРОЙСМАН,
прем'єр-міністр, про те, наскільки
можуть зрости ціни на комунальні
послуги:

Коли я чую, що тарифи на тепло і воду можуть зрости на 70%, у мене питання: з якого дива це має відбутися?

Люди повинні зрозуміти, що питання ціни газу — важливе для формування тарифів.

Але якщо газ подорожчав на 23%, то тарифи на тепло мають підвищуватися не більш ніж на 16%.

Вітаємо!

Мати квіти посадила
Під віконцем біля хати,
Наче діти, ті квіти
Стала доглядати.
Діточок, як квіточок,
Цілий вік ростила,
Недоїла, недоспала...
Звідки в мамі сила?
Із любові, із серденька,
Із теплою літа...
Наша матінка в родині
Наче сонце світить!

Уся велика родина вітає з ювілеєм берегиню сімейного вогнища

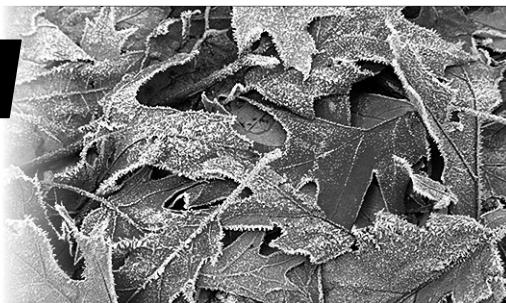
**Ганну Михайлівну
БОРОХ.**

Ви прожили ці роки з гідністю. Ми, діти, вже стали дорослими, але ви для нас ні на крапельку не змінилися. Як і раніше, усміхаєтеся тією світлою усмішкою, яку ми пам'ятаємо з дитячих років. Ваше найбільше багатство — щасливі, успішні діти та внуки. Дякуємо вам, любя матусю і бабусю, за всю турботу, любов, мудрість. Залишається тільки побажати міцного здоров'я і щоб на наступний ювілей знову у вас зібралася вся рідня. А внуки нехай уже вам подарують правнуків, яким ви передасте свою любов і добро. Згодом — праправнукам.

Всього, що найкращого
в світі буває,
Для вас, наша любя,
ми щиро бажам.
Невтомні руки ми ваші цілуєм
І щирі вітання усі вам даруєм.

Доброго дня вам, люди!

Світязька елегія

Ірина ДАЦЮК

*Осінь прип'яла човни, —
хай до весни
спочивають.
Вже нагулялись вони,
з хвилями
націлувались...
Тихо по водах ішла,
плавала жовтим
листочком.
І гаптувала вона
золотом клену сорочку...*

фото Ірини ДАЦЮК

Дорогі сорочки для митників та дешеві тюльпани з Голландії

Нині, коли на ринках більше продавців, ніж покупців, досить нелегко привабити клієнта. Використовують різні засоби заманювання

Костянтин МОРОЗ

У жінки, яка торгує насінням квітів та декоративними кущиками, простий, але переконливий рекламний плакат, написаний чорним маркером на шматкові сірого картону: «Тюльпани з Голландії. Красіві і дешеві!» Як тут не спокуситися, пригадавши дивовижний факт з історії, коли за рідкісні цибулини цих квітів у XVII столітті в Нідерландах люди платили шалені гроші. А тепер на Старому ринку можна купити дешево — й буде вам красиво на клумбі.

У контейнері поважна й жвава продавщиця пропонує чоловічі сорочки. За її словами, товар добротний та якісний.

— У мене навіть митники купують, — наводить вона, на її думку, вагомих аргумент перебірливому клієнту, котрий уже приміряє п'яту сорочку. — А вони, самі знаєте, хлопці не бідні й завжди вибирають усе найкраще.

— Якщо ці хапуги й хабарники носять такі сорочки, то я не буду їх брати, — відмовляється покупець і повертає відкладений товар.

Вони люблять, а ми — ні?

В ці «золоті» дні щедрої на неймовірну красу осені приємно подорожувати. Ідучи трасою, обабіч якої відкриваються «живі» картини найталановитішого пейзажиста, ніби прямуєш у справжню казку

Алла ЛІСОВА

Але, на жаль, вона триває недовго. Під час першого «привалу» на трасі «Ковель — Жовква» у зоні відпочинку, де нібито для любителів поїздок є все — «грибки», столики, лавки, біля яких поставлені імпровізовані сміттєві урни, стає прикро і сумно. Буквально за кілька десятків метрів, де починається лісопосадка, відкривається справжній полігон непотребу. Куди не кинеш оком — скрізь засмічено. А поруч — високопарні лозунги про те, що треба берегти ліс,

шанобливо ставитися до фауни і флори. Чи діють вони хоч якось на тих, хто «звик» дотримуватися порядку лише за кордоном? А ще в себе у квартирі або на обійсті.

Якось натрапила на таку інформацію: у Японії до 5-го класу в школі введений обов'язковий предмет «Милування природою». На ньому вчать берегти та любити навколишній світ. Важко сказати, чи така дисципліна в нас додала б бонусів у виховному процесі. Напевно, треба вживати більш жорстких заходів. Без них результату не буде.

Як владика Михаїл допоміг зробити у Луцьку переселенцю зі Сходу операцію

Історія, що трапилася на Волині із жителем Луганської області **Олександром Сергійовичем Белих**, змусила його поглянути на світ по-новому. Причому «поглянути буквально — 74-літнього пенсіонера прооперували з приводу катаракти

Тамара ТРОФИМЧУК

Хтось скаже: «Ну і що тут такого? Кришталік зараз міняють багатьом». Усе правильно. Тільки якщо ви не біженець зі Сходу, не живете в будинку престарілих за півтори тисячі кілометрів від рідного дому і не отримуєте на руки 25 відсотків від пенсії, а на лікування потрібно 11 тисяч.

Олександр Сергійович у 2014-му поїхав із Алчевська в санаторій до Києва і додому більше не повернувся. Поки пенсіонер лікувався, на Сході почалася війна. Разом з іншими його привезли на розподільний пункт, де можна було вибрати місце проживання в Західній Україні. Чоловік зупинився в будинку престарілих у Луцьку і живе в ньому вже чотири роки.

Коли зір почав падати, у нього не було за душею ні копійки. Від пенсії колишнього сталевара тепер залишався мізер — кілька сотень гривень щомісяця. У благодійному фондї, куди звернувся по допомогу, обіцяли дати... 500 гривень. Однак нещодавно Олександр Сергійович прийшов у редакцію «Волині» щасливий: «Мені зробили операцію». Лікарі офтальмологічного центру Волинської обласної клінічної лікарні та керівництво цього медзакладу ввійшли в становище і прооперували коштами лікарні. А за кришталік — він найдорожчий — заплатив владика Михаїл, митрополит Волинський і Луцький УПЦ КП. Велике їм за це спасибі!

14 ЛИСТОПАДА

Сонце (схід — 7.33, захід — 16.34, тривалість дня — 9.01).

Місяць у Водолії. 7–8 дні Місяця.

Іменинники: Юлія, Яків, Сергій, Денис, Кузьма, Дем'ян.

15 ЛИСТОПАДА

Сонце (схід — 7.35, захід — 16.33, тривалість дня — 8.58).

Місяць у Водолії. 8–9 дні Місяця.

Іменинники: Марк, Василь.

Чи зможе голограма поставити студенту «двійку» у заліковку?

У десятках, сотнях фільмів, починаючи десь із 1970-х років, а то й раніше, такі можливості демонстрували як ознаку високого технологічного розвитку людства у майбутньому

Леонід ОЛІЙНИК

Так-от, поки ми слухали, як робот Софія розповідала українським журналістам про віру в Бога, у Великобританії вирішили, що читати студентам лекції мають голограми, і вже впроваджують цю технологію в Імперському коледжі Лондона. Навчальний заклад планує регулярно проводити заняття, під час яких викладачі з'являтимуться в аудиторії у вигляді голограм. Перед лекторами стоятимуть монітори високої чіткості, які відкалібровані так, щоб вони могли вказувати на студентів, дивитися їм в очі, тобто реально взаємодіяти з аудиторією. От тільки якщо в цьому виші збереглися паперові заліковки, то приймати іспити у такий спосіб буде трохи складно.

■ Прогноз погоди

«Водить осінь хороводи під мелодію дощів»

Так відгукується про погоду нинішніх днів український письменник **Анатолій Качан**. За церковним календарем, 14 листопада вшановується пам'ять безсрібників і чудотворців **Косми та Даміана Асійських**. Цей день вважається початком зими і перших морозів: «Кузьма-Дем'ян — коваль, кує лід на землі й на воді». Якщо на Кузьму дороги розвезе грязюкою, не варто чекати морозу до самого грудня. А якщо випаде сніг, то майбутня весна буде з великим розливом

За прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометеоцентру Валентини Набоки, 14 листопада — **хмарно з проясненнями, часом дощ**. Вітер північно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 1–6, вдень — 3–8 градусів тепла. **15-го — хмарно з проясненнями, місцями невеликий дощ із мокрим снігом**. Вітер північно-східний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — від мінус 1 до плюс 4 градусів. За багаторічними спостереженнями, найтепліше 14 листопада було 1969 року — плюс 18, найхолодніше — 1994-го — мінус 10 градусів.

У Рівному 14 листопада погода буде похмурою. Вранішній сильний дощ у другій половині дня повинен ослабшати, проте до вечора може знову набратися силу. Температура повітря — 2–8, **15-го** — 2–5 градусів тепла.

Ведуча рубрики
Людмила ВЛАСЮК.

Тел. 72–38–94.

■ Свято на вулиці наших друзів

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

«Якщо потрібно, то й з Китаю доставимо бандероль для клієнтів».

У ЛУЦЬКУ З'ЯВИЛОСЯ НОВЕ СУЧАСНЕ ПОШТОВЕ ВІДДІЛЕННЯ

Відтепер мешканці району ТРЦ «Промінь» у комфортних умовах зможуть передплатити газету, отримати чи відправити посылку

Леонід ОЛІЙНИК

Відділення № 6 Укрпошти, що знаходиться на вулиці Івана Франка, 53, орієнтуватиметься насамперед на ринок посилок, який на підприємстві планують відвоювати у приватних конкурентів. Про це під час урочистого відкриття приміщення заявив директор Волинської дирекції ПАТ «Укрпошта» Іван Шевчук.

«Це відділення нового формату, під нашим оновленим брендом, із сучасними меблями, комп'ютерним забезпеченням та швидкісним інтернетом.»

«Це відділення нового формату, під нашим оновленим брендом, із сучасними меблями, комп'ютерним забезпеченням та швидкісним інтернетом. Ми орієнтуємо його на посылки, бо тут втілено багато технологічних рішень, щоб ці відправлення «долітали» до клієнтів Укрпошти», — розповів керівник.

Іван Шевчук також зазначив, що реформи на держпідприємстві ста-

З такою командою можна і гори звернути.

ли можливими завдяки новій команді, «яка не краде».

Стрічку при вході у відділення разом із поштовиками перерізали керівник департаменту інфраструктури та туризму Волинської облдержадміністрації Наталя Остапкович, директор Волинського обласного центру зайнятості Роман Романюк, помічник народного депутата України Ігоря Гузя Андрій Бокоч.

«Я вже 37 років відпрацювала на пошті й нарешті дочекалася та-

кого великого світлого приміщення, — ділиться емоціями начальниці відділення Оксана Березова. — Докладемо всіх зусиль, щоб до нас прийшли клієнти, щоб ми збільшили доходи підприємства й відповідно заробили собі на кращу зарплату. Сподіваюсь, що люди до нас прийдуть, а ми будемо зустрічати їх з усмішкою».

Більше фото і відео — на сайті VOLYN.COM.UA

Цей
День
в історії

листопада

14

Після зцілення сліпого брата передала ікону в монастир

14 листопада 1597 року власниця міста Почаєва, вдова луцького судді Ганна Гойська заснувала там монастир

Тарас СТЕПАНЮК

Зростала вона у релігійній родині на Волині. Її чоловік рано помер, і Ганна залишилася бездітною вдовою. Вона володіла Почаєвом та багатьма навколишніми селами. Сама ж жила в селі Орля (нині хутір Вірля біля села Великі Бережці Кременецького району Тернопільської області).

У 1559 році в замку Гойської гостював грецький митрополит Неофіт. Він подорожував Волиню з метою збору грошей на церковні потреби. Отримав пожертву і від хазяйки, а взаємін подарував їй ікону Божої Матері, яка 38 років зберігалася в домашній каплиці. Слуги не раз

«Ігуменом мав бути «вірний високому добродію життю, випробуваний морально, тихий, скромний, шанобливий, тверезий, не корисливий.»

доповідали пані, що помічають в ній дивне світло. Врешті Ганна сама пересвідчилася у цьому: сяяла ікона. До образу Богородиці почали приходити з молитвами — і почалися зцілення. Врешті до шляхтянки приїхав її сліпий брат і, помолившись, прозрів. Після того Ганна вирішила передати ікону в монастир. Мовляв, негоже тримати її в маєтку.

Відтак образ урочисто перенесли в Почаїв, де Гойська вирішила заснувати монастир. 14 листопада 1597 року вона записала на обитель 10 волок ріллі (понад 200 га) та 6 селянських родин, які мали обробляти цю землю, сінокоси й ліси. Щороку виділяла певну суму грошей та десяту частину свого збіжжя. Тобто, монастир отримав добру економічну базу.

Як фундаторка Гойська розпорядилася, аби в обителі постійно жили 8 монахів та два дяки. Ігуменом мав бути «вірний високому добродію життю, випробуваний морально, тихий, скромний, шанобливий, тверезий, не корисливий. Братією він повинен керувати з любов'ю і лагідністю». Таким був Іов Залізо, ігумен Дубенський. Дослідники вважають, що переведенню його в Почаїв посприяв князь Костянтин Острозький.

Після смерті Ганни спадок Гойських перейшов до її племінника Анджея Фірлея. Останній намагався відібрати майно у Почаєвського монастиря, чинив ченцям різні перепони. Так тривало 25 років. Ікону він забрав собі.

Ігумен звернувся до суду, і Коронний трибунал у Любліні постановив повернути святинню в монастир. Хто зна, як довго виконували б це рішення. Проте так трапилося, що дружина монастирського напасника Фірлея мала психічний розлад. Іов Залізо порадив шляхтичу повернути ікону в обитель, аби врятувати дружину, що той і зробив. ■

Читайте у «ЦІКАВІЙ ГАЗЕТІ НА ВИХІДНІ» за 8 листопада:

Таємна резиденція митрополита Онуфрія: палац на 3 поверхи, водний комплекс і вертолітний майданчик

Коли найважче, помоліться до Юди Тадея

Кому Олег Винник присвятив пісню «Ніно», якщо його дружину звать Таїсією?

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Шантар втратив ногу в АТО, але знайшов кохання і себе у спорті
Діти на тижень: Олександр Терешко відвідає мейнці, діти пограють в баскетбол за команду «Гайне-Баскет»

«ЦІКАВА»
ЗА 8 ЛИСТОПАДА
ЩЕ У ПРОДАЖУ!

І ВИ ЩЕ НЕ ПЕРЕДПЛАТИЛИ?

Погляд

Мирослава КОЗЮПА,
редактор відділу інформації
«Газети Волинь»

А політичний піар нині називається милосердям...

Святий Франциск Ассізький, який жив ще у XIII столітті, сказав: «Почніть робити те, що потрібно. Потім робіть те, що можливо. І ви раптом виявите, що зробили неможливе»

Зробити неможливе, виявляється, не так уже й складно, особливо якщо виконувати гуртом, єдиною родиною. Так було, коли в Україні почалася війна. Мільйони громадян стали пліч-о-пліч на захист Батьківщини. Одні зі зброєю в руках поїхали боронити її східний кордон, інші розпочали збір коштів, гуманітарної допомоги, решта — віддавали часті останні накопичення, аби підтримати захисників. Організувалася і частина влади. Найстрашніші події мобілізували всіх, здавалося, українці стали згуртованою нацією, єдиним організмом... І пророчими стали слова святої Матері Терези: «Милосердя — це величезна сила, що пов'язує і об'єднує людей. Воно зближує сильніше за кровну спорідненість і віддану дружбу. Тільки милосердя здатне закрити очі на фізичні вади і поганий характер людини. І лише милосердя може щиро захоплюватися кожною живою істотою тільки тому, що вона — витвір Творця».

За майже п'ять років війни, на фоні якої населення все більше зубожіє, знову повернулася проблема тотальної недовіри як між різними прошарками соціуму, так і між самими людьми. Влада часто приписує собі всі заслуги українців у захисті країни, у створенні сильної обороноздатної армії. «Ми це зробили!» — заявляють один за одним політики, відсуваючи на задній план народ, волонтерів і добровольців, які взяли відповідальність за всю державу, коли в країні було абсолютне беззладдя.

Та що тут дивуватися високопосадовцям, коли навіть місцеві чиновники іноді втрачають здатність критично оцінювати ситуацію. Одна з недавніх подій у Рівному неабияк зачепила. Рвані матраци у Центрі психічного здоров'я населення настільки шокували голландців, що, повернувшись додому, вони зібрали гуманітарну допомогу для українців. Невдовзі для бідолашних пацієнтів іноземці привезли новенькі постільні комплекти. Чудовий приклад людського милосердя і доброти відразу ж оприлюднив на своїй сторінці у соціальній мережі «Фейсбук» головний лікар закладу. Для порівняння він виставив фото матраців, обшарпаних, зачовганих, чорних від часу і незліченної кількості пацієнтів, і підписав: «І хто там не вірив, що потроху в нас усе вийде?».

Здивувало «у нас». Чи все можливе зробив для центру його очільник, приписавши собі чужі заслуги? Судити не беруся. Знаю тільки одне: милостиня любить тишу. Інакше вона стає піаром. Хочеться сподіватися, що пацієнти рівненського реабілітаційного центру таки побачать обновки. Бо в гіршому випадку їх демонструватимуть лише під час перевірок, аби хтось із адміністрації закладу мав можливість показати свою «господарську» жилку, щоб легше було пробиватися на верхні щаблі кар'єрної драбини. «Спокутайте свої гріхи милостинею, щоб продовжити свій спокій і своє благополуччя», — казав пророк. З наближенням виборів «благодійників» у країні, без сумніву, побільшає. І сподіватимуться на політичне милосердя виборців, бо ж самі чинять «благодійність». ■

Пульс дня

НАРЕШТІ НЕ СТАЛО ДУШОГУБА, ЯКИЙ ЗАКАТУВАВ 107 ЛЮДЕЙ

5 листопада у віці 66 років від серцевої недостатності помер так званий «пологівський» (або «павлоградський») маніяк Сергій Ткач, який відбував довічне ув'язнення у Житомирській колонії № 8

Василь РОГУЦЬКИЙ

Доведено, що нелюд позбавив життя щонайменше 37 осіб, але сам він переконував, що на його рахунок — 107 жертв. У 2005-му Сергія Ткача затримали, а через три роки засудили до довічного ув'язнення. За його злочини звинувачували аж дев'ятьох людей. Зокрема, у 2000-му затримали Володимира Світличного — за підозрою у вбивстві та зґвалтуванні його власної дев'ятирічної дочки Ольги Світличної. Суд над ним так і не відбувся, — чоловік повісився в камері Дніпропетровського сізо. У 2017-му Сергій Ткач одружився за ґратами. Його дружиною стала 27-річна росянка на ім'я Олена. Вона народила йому дочку Єлизавету. Однак

Серійний убивця Сергій Ткач стверджував, що ніколи не відчував співчуття ні до своїх жертв, ні до людей, які відбували тюремні терміни за його злочини.

по тіло чоловіка не приїхала — жінку не знайшли.

Детальніше про душогу-ба та його смерть, а також про «доблесних» українських мілі-

ціонерів, які вибивали зізнання з невинних людей, читайте у черговому номері «Цікавої газети на вихідні», котра вийде у четвер, 15 листопада. ■

МЕДВЕДЧУК ВІДВЕРТО ГОВОРИТЬ, ЩО ПОВЕДЕ НАС КУРСОМ ПУТІНА

Лідер проросійського руху «Український вибір», голова політради партії «За життя», кум президента Росії заявив, що окремі райони Донецької і Луганської областей повинні мати автономію у складі України

Про це Віктор Медведчук розказав в інтерв'ю підконтрольному йому телеканалу «112 Україна». Медведчук повністю підтримав російську позицію щодо миротворчої місії ООН: вона мала б тільки охороняти місію ОБСЄ з обов'язкової згоди бойовиків (Україна вважає, що миротворці мають діяти самостійно і вийти на російсько-український кордон — **Ред.**). Він наголосив, що для того, аби «повернути Донбас в Україну і Україну на Донбас», необхідний «прямої діалог із Донецьком, із Луганськом і з Москвою». За словами Медведчука, він має власний «мирний план», який передбачає для окупованих територій «особливий статус». «Я бачу цей особливий статус у наданні їм автономії, можливості створити свій уряд, свій парламент, але автономія у складі України», — заявив він. ■

ТАНЦЮЙ НЕ ТАНЦЮЙ — ВСЕ ОДНО ОДЕРЖИШ ШПИГУНА

В Австрії затримали російського розвідника. Відень, який вважається адвокатом Кремля у Європі, вважає це ударом у спину з боку Москви

У серпні російський цар Володимир Путін потанцював на весіллі міністра закордонних справ цієї країни Карін Кнайсль. Таке панібратство мало символізувати добрі відносини двох країн. Нагадаємо, що Відень, на відміну від більшості європейських держав, навіть не вислав російських послів після отруєння Скрипалів у Великобританії. Таку безпринципність австрійські політики пояснювали нейтралітетом своєї країни. І от нещодавно ці «корисні ідіоти» Путіна отримали по заслугах: 9 листопада

служба військової контррозвідки Австрії затримала офіцера своєї армії у відставці за підозрою в тому, що він протягом понад 20 років шпигував за збройними силами країни та передавав документи Москві. За це отримав від Кремля 300 тисяч євро. У Відні тепер вдають обурення: як можна шпигувати за дружньою і нейтральною країною? А найбільше засмутилась глава МЗС Австрії Карін Кнайсль, яка збиралася з візитом до Москви і, певно, знову сподівалась на танці з Путіним. Але, аби зберегти обличчя, була змушена скасувати зустріч. Тим часом не встигли в Австрії обтертись після першого скандалу, як з'явилась інформація про затримання у цій країні... другого російського шпигуна! ■

Пряма мова

Володимир АР'ЄВ, народний депутат України, керівник української парламентської делегації у ПАРЄ, про так звані вибори, які російські загарбники провели 11 листопада в окупованих районах Донецької та Луганської областей:

Після сьогоднішніх «виборів» на окупованому Донбасі Москва демонстративно ставить хрест на Мінському процесі. Наслідком цих дій повинно стати посилення санкцій проти Росії, якщо в ЄС і США налаштовані відповідати чесно і симетрично. А хто буде там «обраним» — немає сенсу обговорювати: нові петрушки, яких лялька красиво і з музикою упакує в дерев'яний ящик, коли вийде їхній термін.

Цифри Факти

Волинь

●Княгининівську ОТГ поставив у приклад іншим громадам прем'єр Володимир Гройсман. «Тут за 3 місяці встановили сучасний стадіон із волейбольним, футбольним і баскетбольним полями, двома майданчиками з тренажерами та біговою доріжкою. Проект профінансований за рахунок місцевого бюджету. Недарма я щоразу кажу: «Об'єднуйтеся! Коли людей пов'язує спільна мета – реалізуються такі прекрасні проекти», – сказав про децентралізацію посадовець.

●Пам'ятну дошку Василю Гею урочисто відкрили в Заболотті Любомльського району. На захід прибули представники влади, дружина письменника – пані Мирослава з онуками, небайдужі односельчани. Настоятель храму Архістратиґа Михаїла отець Віктор Возняк освятив пам'ятну дошку.

●Волинська медалістка «Гор нескорених» Майя Москвич, яка здобула в Сіднеї дві золоті нагороди зі стрільби з лука, нині садить часник. «Медалі в шухляду – і на город! Зізнаюся, якби не підтримка фонду родини Загорій та агроподарунки від Насінневого заводу часнику, цілком можливо, що виміняла б цей сезон на відпочинок. Але це той випадок, коли зобов'язання – чудова мотивація! Попереду ще не один день роботи від туману до сутінків. Коротше, романтика...» – зазначила дівчина. ■

■ Актуально

Тимошенко вимагає виділити кошти для шахти № 10 «Нововолинська»

Лідер фракції «Батьківщина» у Верховній Раді зареєструвала проект Закону «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2018 рік» щодо будівництва шахти «Нововолинська». Так Юлія Тимошенко відреагувала на звернення волинських гірників, які надіслали їй листа з проханням розв'язати болючу проблему

Мар'яна ВЕРБІВСЬКА

«Звертаємося до вас як до голови депутатської фракції, яка завжди з розумінням сприймає та відстоює інтереси вугледобувної галузі. Ваш попередній досвід роботи Прем'єр-міністром дозволяє не з чуток і не вперше сподіватися на допомогу в розв'язанні проблем будівництва шахти № 10 «Нововолинська», — йдеться в листі.

Гірники повідомляють, що копальня матиме особливий статус. Адже належатиме до бюджетоутворюючих суб'єктів господарювання, зможе видобувати 900 тисяч тонн енергетичного вугілля на рік і забезпечить робочими місцями 1300 осіб. У державному кошторисі цього року для будівництва шахти передбачено всього 25 мільйонів гривень, яких частково вистачило лише для обслуговування та утримання в безаварійному стані загальних шахтних комплексів упродовж 6 місяців. Тим часом уже виконано будівельно-монтажних робіт більш як на 38,9 мільйона гривень.

6 листопада, вже наступно-

Фото із сайту ba.org.ua.

«Вугільна галузь – це золото у нас під ногами».

го дня після отримання звернення шахтарів Нововолинська, Юлія Тимошенко разом із народними депутатами України фракції «Батьківщина» зареєструвала в парламенті проект Закону № 9263 «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України

того, як швидко поставити на голосування цей законопроект у сесійній залі спікер парламенту Андрій Парубій та чи підтримають справедливий вимоги нововолинських шахтарів інші народні обранці, зокрема й волиняни. Юлія Тимошенко своє слово сказала. Тепер черга за ними.

«Документом передбачено збільшити видатки Міністерству енергетики та вугільної промисловості України для державної підтримки будівництва шахти № 10 «Нововолинська» на суму 48 мільйонів гривень.»

на 2018 рік» щодо будівництва шахти «Нововолинська». Цим документом передбачено збільшити видатки Міністерству енергетики та вугільної промисловості України для державної підтримки будівництва шахти № 10 «Нововолинська» на суму 48 мільйонів гривень. Ці видатки можуть бути профінансовані за рахунок додаткових надходжень коштів до державного бюджету внаслідок недопущення укріплення податків і зборів в офшорних зонах.

Відтак нині все залежить від

До речі, під час зустрічі з шахтарями і регресниками в місті Павлограді, що відбулася у вересні цього року, лідерка «Батьківщини» наголосила: «Вугільна галузь для мене завжди була нашою українською енергетичною незалежністю. І коли розповідають, що вугільна галузь нікому не потрібна, то мене це дивує. Адже ці люди не розуміють, яке золото у нас практично під ногами. У моїх особистих стратегіях вугільна галузь завжди буде провідною галуззю економіки України». ■

Цифри Факти

Рівне

●Мустафа Джемільєв став Почесним доктором Національного університету «Острозька академія». Під час інавгураційної промови політик розповідав про своє життя, громадську і політичну діяльність, коментував становище кримськотатарського народу.

●У Гоцанському районі створили першу сімейну молочну ферму «Надія». Її відкрили в селі Рясники в межах великого проекту зі створення мережі сімейних ферм та молочних кооперативів навколо них, який реалізується кластером «Натуральне молоко» за підтримки ТОВ «УкрМілКІнвест». Молочна ферма «Надія» сім'ї Попенків нараховує поки що 23 корови.

●400 тис. грн, зібрані небайдужими людьми для лікування 13-річної Олександри Пивовар, яка потрапила у ДТП, але померла в стамбульській лікарні, не приходячи до тями, її мама перерахувала харківській дівчинці. 8-літній Ані Ківшик потрібна термінова операція з видалення пухлини головного мозку. Після похорону доньки Олена Пивовар подякувала людям, які відреагували на прохання родини про допомогу, повідомивши, що всього було зібрано 800 тис. грн, з яких витрачено половину. ■

■ Із перших уст

ВІЙСЬКОВІ КОМІСАРІАТИ ЛІКВІДУЮТЬ

Натомість створюють територіальні центри комплектування та соціальної підтримки

Кость ГАРБАРЧУК

Про це на прес-конференції повідомив військовий комісар Волинської області полковник Роман Кулик. Триває реформування Збройних сил України за західними стандартами, яке буде проходити у три етапи.

Перший територіальний центр комплектування та соціальної підтримки створили на базі Чернігівського обласного військового комісаріату та одного районного. Нині триває 2-й етап — на нову модель переходить ще 4 регіо-

ни. А завершиться реформування на основі базових європейських підходів до кінця 2019 року. За словами начальника мобілізаційного відділу полковника Павла Свадовського, територіальні центри будуть займатися оборонною роботою: комплектуванням особового складу Збройних сил у мирний час і в особливий період та організацією територіальної оборони.

У районах замість військоматів створюють відділи. Для ефективнішої роботи зростає кількість особового складу. Будуть посади інструкторів-вербувальників від

кожного роду військ. Нова модель передбачає покращення іміджу в суспільстві і не лише шляхом заміни радянської назви «військовий комісаріат», а в першу чергу більшої відкритості в роботі, надання правової та соціальної підтримки у військовій сфері. У перспективі для кращого сервісу, коли громадянам потрібно буде пройти процедуру «облік — виписка — прописка», вони зможуть це зробити у ЦНАПах — так званому єдиному вікні. Такий експеримент уперше в Україні вже скоро розпочнеться у Волинській області — в місті Луцьку.

На прес-конференції також ішлося про переформування загонів територіальної оборони в 100-ту бригаду. Її командний склад — кадрові військові, а очолює новий підрозділ підполковник Олександр Кучер. Офіцер розповів про основні завдання бригади, серед яких охорона й оборона державного кордону в межах Волинської області, органів державної влади, місцевого самоврядування та важливих об'єктів.

Для повноцінного функціонування підрозділу запрошують на військову службу в резерві військовозобов'язаних волинян ві-

ком від 41 до 60 років. На 17 грудня заплановано провести в Луцьку презентацію 100-ї бригади територіальної оборони Волині.

Про призовну осінню кампанію поінформував начальник відділу призову й комплектування підполковник Юрій Кучер. За його словами, вже відправлено у війська 351 юнака з Волині. За ухвалення справи та складено понад 1200 адміністративних протоколів. Загалом у військові комісаріати не з'явилися близько 7 тис. призовників. Підполковник наголосив, ще планують відправити на службу 220 волинян, але всіх підряд в армію не беруть. Лікарі ретельно обстежують призовників. Приміром, 748 юнаків визнано непридатними, а 614 відправлено на додаткове медичне обстеження. ■

Чим небезпечний хронічний отит?

Із найважчими ускладненнями цього захворювання, іноді за крок до смерті, звертаються люди у ЛОР-відділення Волинської обласної клінічної лікарні. Про це бесідуємо із лікарем-отоларингологом Олександром ЩУРКОМ

МЕДИЧНИЙ ДОДАТОК «ГАЗЕТИ ВОЛИНЬ»

13 листопада 2018 року №16 (120)

ДОБРОГО ВАМ ЗДОРОВ'Я!

Ведуча додатка «ДОБРОГО ВАМ ЗДОРОВ'Я!» Галина СВІТЛІКОВСЬКА. Тел. 72-20-07. e-mail: svitlikv@ukr.net

Арт-терапія

«МОЇ ЛІКИ — ГОЛКА, НИТКИ, БІСЕР...»

Фото з сімейного альбому.

Таїландський зять Лариси Іванівни любить гостювати у Луцьку.

«Ось цю картину з козаком під образами в рушниках передам Нелі у Таїланд, а цю — Наталі в Італію», — розкладала лучанка Лариса Ігошкіна свої витвори, і у кімнаті ставало щораз світліше від буяння кольорів. Жінка створила вже кілька сотень робіт, вкладаючи у кожну часточку свого серця. Завдого до того, як у наш обіг увійшло модне тепер слово арт-терапія, пані Леся переконалася в її ефективності

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

ВИШИВАЄ МАТИ ДОНЬКАМ... УКРАЇНУ

— Подруга, яка доглядає важкохворого батька, якось поскаржилася, що сама вже на межі нервового зриву. Я порадила їй зайнятися рукоділлям. На собі переконалася: коли твориш щось красиве, то звільняєшся від сумних думок, переживань, — розповідає Лариса Іванівна.

Спілкуючись колежанці, жінка, напевно ж, згадувала про свою доню, яка вже понад 10 років опікується прикутими до ліжка недужими в Італії. Наталія, за словами мами, має добрий, але сильний характер. «Вибиває» у господарів гроші на ліки для підопічного, аби поліпшити його самопочуття. У попередній сім'ї, де медсестру з Луцька вважали членом родини, все було по-іншому. Там діти й онуки шанували батька й дідуса, а його доглядальницю дуже цінували. Коли ж старенького не стало і Наталія йшла з того дому, то подарувала своїм уже колишнім роботодавцям вишиті мамою

Фото Галини СВІТЛІКОВСЬКОЇ.

Квартира пані Лесі нагадує виставковий зал.

рити диво на полотні стало ще менше. Вийшла заміж, влаштувалася на роботу. На заслужений відпочинок її відпустили, коли мала 38 років і 7 місяців трудового стажу. Найдовше трудилася інструментальницею на авіазаводі (нині підприємство «Мотор»), забезпечувала усім необхідним для роботи майже 1000 фахівців. І хоч до «заліза» ніколи душа не лежала, Лариса Іванівна справлялася. Вибору не було, бо піростали донечки, хворів чоловік, а у бідіві 1990-ті далеко не скрізь можна було вчасно отримувати зарплату. Трудилася, як бджілка, але бодай годинку для вишивання завжди викривала.

Ну а коли вийшла на пенсію, з того змогла відвести душу. Уже підводить здоров'я, але жінка жартує: «Для мене найкращі ліки — голка, нитки й бісер...»

СВІТЛИЦЯ НА БЕРЕЗІ ЗАТОКИ

Молодша донька пані Лесі уже понад 20 років живе у Таїланді. Відома історія на новий лад. Колись, на початку ХХ століття, лучанка Катерина Десницька стала дружиною тайського принца. І, можливо, за її прикладом наша землячка, Нелія Ігошкіна вирушила у далеку не відому тоді їй країну вслід за коханим чоловіком.

— Дочка навчалася у Києві, там і познайомилася з аспірантом-тайцем. Не будучи приховувати, я була проти її заміжжя. Але Нелія настояла на своєму. Вона у нас дуже наполеглива. Вирішила стати філологом, здобути вищу освіту — і домоглася свого, хоча спочатку вивчилася на картографу. Так і в особистому житті — привезла свого Тоні: «Мамо, це мій наречений, ми будемо жити у Таїланді», —

Від негативних емоцій лікуюсь молитвами, улюбленою справою.

усміхається Лариса Іванівна, яка нині, з усього відчувається, зята любить і шанує.

Завдяки скайпу і вайберу жінка щодня спілкується з обома дочками. Але найбільше тішиться, коли від маленької онучки Таї чує українською (і без акценту): «Добрий вечір, бабусю!» Чоловік Нелі Сатхапон Суваначарія викладає в університеті, живуть вони у місті Сонгхала на узбережжі Сіамської затоки, де побудували власний дім.

— Одну кімнату в ньому Нелія хоче зробити українською світлицею. Знайшла у Лисці на горіщі картини, які

я ще малою вишивала, забрала із собою в Таїланд. А я ж їй стільки нових робіт маю передати, буде не житло, а музей. Дочка зберігає українське громадянство і свою віру. В Луцьку, як вони у нас гостювали, ми охрестили маленьку Таїсу. Зять не проти, щоб його дитина знала своє українське коріння. Онучка, окрім тайської, вчить у школі англійську, японську мови, а вдома переймає мамину рідну. А Нелія уже володіє тайською, робить переклади, — гордиться дочкою пані Леся.

Трохи шкодує жінка, що досі не скористалася запрошеннями своєї тайської рідні, не побувала у дивному Сіамі. Гортала альбоми з фотографіями, розповідала про свою нині вже покинуту сваху Лауру, яка у 85 років сама справлялася із власним магазином, була завжди бадьорою й енергійною.

— Я колись теж на завод за кілька кілометрів бігала пішки або їздила велосипедом, завжди багато рухалася. Але вже тоді відчувала скутість у суглобах, — зізнається пані Леся. — Від важкого ревматоїдного артриту дуже страждала моя мама, яка померла у 53 роки. Я ж намагалася запобігти хворобі. І народну медицину використовувала, і водні процедури щоранку робила. Але при цьому ще й доводилося думати, як дітей на ноги поставити. Бувала, їздила до Польщі на базари із такими сумками, що зрушити з місця їх було важко, на вокзалі у Хелмі ночувала. Чого ж дивуватися, що тепер болять ноги і спина?

Лариса Іванівна рано овдовіла. У її чоловіка діагностували туберкульоз. Як могли, рятували хворого, вишукували рецепти народних засобів, доповнювали ними лікування. І недуга начебто відступила. Але за якийсь час у глави сім'ї на легені з'явилася злаякісна пухлина, підступна хвороба вкоротила йому вік у 60 років.

— Коли переживала через доньчине заміжжя, то заспокоювала себе спогадами, як і сама в юності подалася за Володею у Киргизію. Головне, щоб була любов і взаєморозуміння. Втрапивши чоловіка, я багато чого переосвітила в житті. Дякую Богу за гарних і добрих дочок, за онучку, за те, що маю снагу і хист до творення ікон, картин. Від негативних емоцій лікуюсь молитвами, улюбленою справою. І це допомагає, — стверджує жінка. ■

Спробуйте і ви

Зарядка для хребта — порятунок від недуг

Продовжуємо ознайомлювати вас із комплексом фізичних вправ, який розробив доктор біологічних наук Юрій Попов

ВПРАВА 15 (діє на верхньогрудний і шийний відділи хребта)

фото 42

Початкове положення: лягти спиною на дві табуретки (або на два стільці з прямокутними сидіннями) так, щоб голова і шия повністю звисали (лінія плечей лежить на краю табуретки); руки витягнуті за голову, пальці однієї руки обхвачують великий палець другої. Намагатися зменшити прогин у ділянці попереку, притиснувши його до поверхні табуретки (фото 42). Напружити м'язи рук та плечового пояса і плавно та енергійно руки разом із головою підняти вгору і вперед (фото 43). Такі коливання вгору—вниз виконати декілька разів. Під час виконання вправи всю увагу зосередити на 7—му хребці (у тому місці, де шия переходить у тублю).

Вправа нормалізує роботу цитоподібної залози, плечових суглобів, зміцнює шийні м'язи, корисна вона при сутулості.

Сезон застуд

МЕНЮ НА ВИПАДОК ГРИПУ

Не варто слухати бабусиних порад і пити гаряче молоко з медом при ГРВІ. Британські вчені з'ясували, що воно погіршує стан хворих і ускладнює симптоми

Автори дослідження, ідентифікувавши результати. Вони довели, що молоко значно активізує виділення слизу, який виробляється клітинами в носі, синусах та легенях і повинен перешкоджати проникненню в організм бактерій і вірусів. У цій субстанції містяться антибактеріальні ферменти, які мають вбивати бактерії і захищати нас від різних інфекцій. Однак якщо слизу надто багато, то він із носових прохідок стікає назад до горла завдяки дії мікроскопічних волосків при ковтанні. Все це викликає кашель, дискомфорт, утруднене дихання і характерну хрипоту. Стосується це і цукру. Він — не найкращий продукт, навіть якщо ви здорові. А вже при застуді чи грипі його слід максимально обмежити. Зловживання солодощами створює труднощі з ви-

ВПРАВА 16 (діє на шийний відділ хребта)
Виконувати вправу потрібно обережно, особливо літнім людям.

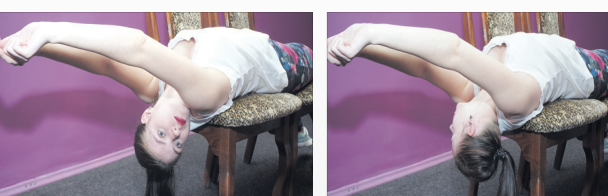

фото 44

Початкове положення: лягти спиною на дві табуретки, що стоять щільно поруч, так, щоб голова і шия повністю звисали; руки витягнуті за голову, пальці однієї руки обхвачують великий палець другої. Намагатися зменшити прогин у ділянці попереку (фото 44). Опустити голову якомога нижче (спочатку вона може займати навіть горизонтальне положення) і плавно повертати її направо (фото 45) і наліво (фото 46). Виконувати вправу декілька разів; всю увагу при цьому зосередити на шийних хребцях. Можлива поява хрускоту, якщо це не призводить до болю, виконання вправи обережно продовжувати. Повороти голови робити «до упору»; ще краще її обернути навкруг ший, як навколо осі).

Ця вправа оздоровлює та омолоджує обличчя, але особливо корисна під час головного болю, запаморочення, шуму у вухах, послаблення слуху і зору, погіршення пам'яті, появи зморщок. ■

РЕКЛАМА

ГУРТВІВНА АГРОТЕХНІКА

МІНІ-ТРАКТОРИ
«Сінтай», «Джинма», «Фотон», «Донгфенг», ДТЗ (виробництва Японії, Китаю, Нової)

ЕЛЕКТРО-, МОТОТЕХНІКА
МОТОБЛОКИ «Зірка» «Зубр», «Білорусь», «Моторсіч»

Гарантія заповні частини, навісне обладнання, доставка.

12-80 К.С.
5-15 К.С.

Доступні ціни Великий вибір

КРЕДИТ БЕЗ ДОВІДИ ПРО ДОХОДИ НА 2 РОКИ З МОЖЛИВІСТЮ ВИШОДУВАННЯ ВІДСОТІВ

м. Луцьк, вул. Мамсурова, 21 (р-н цукрового заводу), маршрути №4 та 9а
Тел.: (0332) 768-732, (099) 252-10-66
www.agrotehnika.info

РЕКЛАМА

ОПАЛЕННЯ ВОДОПОСТАЧАННЯ КАНАЛІЗАЦІЯ
ПРОДАЖ - МОНТАЖ - ДОСТАВКА

ТІСО

м. Луцьк, вул. Шевченка, 22 теліо-порт@ukr.net
(050) 888-47-16 (098) 888-47-55

■ Редакційний щоденник

ТО ТЕПЕР Я НЕ ГОРІТИМУ У ПЕКЛІ?

Фото radiosvoboda.org.

Це вони розказують, що я «розкольник».

Чим переймався і з чого дивувався останнім часом спеціальний кореспондент «Газети Волинь» Олег КРИШТОФ

РЕЛІГІЯ — ЦЕ ЗАВЖДИ ПОЛІТИКА

У батьківському селі є церква, туди в дитинстві рідні водили мене щонеділі, і я щось та й дізнався про те, як варто було б жити. Я вірив священику, знав, що православний, і змінювати віросповідання зовсім не планував. Але згодом мені розказали, що я «розкольник» і це, мовляв, продиктовано канонами церкви. Непросто було «перетравити» таку інформацію, бо якщо не вірити в усю цю історію про каноничність, то навіщо взагалі православ'я? Постала дилема: або покаятися у тому, що намагався бути християнином, але не там, або ж продовжити ходити в храм, де, ймовірно, немає «інструментів» для спасіння. З цим питанням я жив роками, але тут — Майдан, війна, вибори виграє Порошенко, домовляється з Ердоганом, Константинопольським патріархом, може ще там із кимось — і все, церква канонічна, розкольники наче навпроти, а я, можливо, і не горітиму в пеклі...

БІДНІ, БО... ХИТРІ ТА СКУПІ

«Шукати дурних». Приблизно так можна охарактеризувати роботу, яку запропонували моїй колезі-журналістці на одному з ве-

ликих волинських підприємств. Фірма має кадрові проблеми. Оскільки працювати за мізерні гроші в нестерпних умовах ніні охочих небагато, то бізнесмени замість того, щоб щось поліпшувати, підвищувати зарплату, наймають рекрутерів, котрі мали б їздити по селах, шукати бідних волинців, які від безвиході згодні би трудитися за копійки. Ті, хто ще не відкрив для

Вона вчилася у престижному столичному виші, жила за кордоном, тривалий час працювала журналістом і має амбіції знайти хорошу роботу. Щоправда, поки це їй не надто вдається. Але пошуки дають змогу побачити зсередини ринок праці, принаймні вузький його сегмент.

Наприклад, якось домовилася вона про співбесіду на посаду прес-секретаря. В ого-

зайшла мова про оплату, артистично округлив очі, почувши, що вона хоче отримувати не менше десяти тисяч гривень. Згодом з'ясувалося, що іншим пошукачам він пропонував 4,5 тисячі. В таку роботу не раз вляпувалося чимало моїх знайомих. Я впевнений, що той політик когось та й знайде, а потім якась студентка ще довго буде ходити і випрошувати зароблене,

ЧИ ВИННІ МАТЮКИ, ЩО ЛЮДИ ПОГАНІ?

Ніяк не можу зрозуміти, яке зло несуть лайливі слова для цивілізованого суспільства. Не скажу, що я геть «матюкальник», але логіка цього явища для мене з дитинства залишається таємницею. Чимало науковців досліджували цю лексику і, напевно, я не буду оригінальним, коли скажу, що матюки — це ширма, за якою суспільство заховало те, в чому соромно собі признатися: у людей не існувало слів, щоб означити свої огидні емоції, почуття. І вони настільки жадливі, що

« Довго розповідав про амбіційні завдання і перспективи, а коли зайшла мова про оплату, артистично округлив очі, почувши, що вона хоче отримувати не менше десяти тисяч гривень. »

себе, що в Польщі за ту ж роботу платять у декілька разів більше, інколи влаштовуються і на наші заводи. Моя знайома відкинула цю вакансію, бо в оголошенні про пошук працівників була вказана зовсім інша посада, а коли тебе дурять ще на стадії працевлаштування, це добряче насто- рожує.

лошенні не було вказано, хто шукає собі працівника. Виявилось, що вакансію пропонує дуже відома на Волині політична сила. Зустрів журналістку один з очільників обласного осередку, офіційний мільйонер. Довго розповідав про амбіційні завдання і перспективи (ще б пак — на носі вибори), а коли

Вітаємо!

10 листопада 60-річний ювілей відсвяткувала турботлива і любляча мама, кохана дружина, дбайлива бабуся, жителька села Бірки Любешівського району
Віра Феодосіївна СЕРГІЙЧУК.

Дуже хочеться, щоб ти сьогодні, дорога імениннице, відчула всю нашу любов, ніжність і теплоту. Нехай віра, надія ніколи не покидають тебе, а добро, яке віддаєш, обов'язково повернеться сторицею. Залишайся завжди енергійною, оптимістичною, всіма любимою і привабливою. Будь щасливою, здоровою, веселою. Живи довго і радуй нас. Нехай Господь оберігає від усіх невдач та посилає многі літа. Ми тебе любимо.

З повагою коханий чоловік, діти, внуки.

Із 50-річним ювілеєм вітаємо дорогу дружину, маму, сестру, тітку, невістку

Наталію Василівну ТИМОЩУК

із села Конюхи Локачинського району.
Нехай цей рік буде наповнений теплими зустрічами з рідними та близькими, міцного тобі здоров'я. Дякуємо за твою мудрість і підтримку.

*Радіє вся родина у цю днину,
Бажає щастя у святкову мить...
Присядь, мамусю, хоч би на хвилину.
Ні, не присяде — все кудись спішить.
Нехай добро ведеться скрізь і всюди,
Нехай шанують й поважають люди,
Не бажаєм попутного вітру — течія тільки слабших несе.
Пікуватись, навчати, любити —*

хай Бог сили дає на усе!

З любов'ю чоловік Євген, дочки Аліна, Ярослава, сестра Оксана з чоловіком Миколою, племінниці Анна, Ірина із сім'ями, свекруха Надія.

Сьогодні золотий ювілей святкує талановитий педагог, наш класний керівник і улюблена вчителька української мови та літератури, завуч ЗОШ I–III ступенів села Конюхи Локачинського району

Наталія Василівна ТИМОЩУК.

Шановна і улюблена наша вчителько, ви — людина великого покликання і доброї душі. Нехай щастить вам у всіх намірах та задумах. Духовних злетів, невичерпної життєвої енергії, плідної праці, сімейного вам благополуччя та шани від колег і учнів.

За скромність, чесність, благородство,

За простоту душі — від нас усіх уклін.

Хай рік від року легше вам живеться.

*І щастям повніться ваш дім.
З повагою випускники 2005 року.*

Футбол

Фото fcvolyn.net.

ФК ВОЛИНЬ
www.fcvolyn.net

«От чортяка, з такої відстані – а як рукою поклави!»

Харківський «Роберто Карлос» посунув «Волинь» на 3-тє місце

«Металіст 1925» тепер випереджає лучан за додатковими показниками

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Чемпіонат України з футболу. 1-ша ліга. 17-й тур. «Металіст 1925» (Харків) — «Волинь» (Луцьк) — 1:0 (Дмитро Поспелов, 45 хв).

10 листопада 2018 року. Харків. Стадіон ОСК «Металіст». 7792 глядачі. Головний суддя — Олександр Дердо (Чорноморськ Одеської області).

Не інакше як «матчем туру» називали поєдинок у Харкові між місцевим «Металістом 1925» та луцькою «Волинню».

Гості, які були на 2-му місці, випереджали господарів на три

очки і в разі успіху гарантували б собі «срібну» позицію за підсумками «дозимової» частини чемпіонату.

Водночас було зрозуміло: легко підопічним Андрія Тлумака в Харкові не буде. Тут теж мріють про путівку в УПЛ і докладають для цього чималих зусиль.

Проте ж і ми не в тім'я биті — і цього грізного «Металіста 1925» в нинішньому сезоні вже обігрували. Наприкінці липня — у матчі 2-го туру — харків'яни в Луцьку капітулювали перед «Волинню», пропустивши два «сухі» м'ячі від Дениса Кожанова та Міхи Горопевшека.

У Харкові ж подивитися на

протистояння «своїх» із волинянами зібралось близько 8 000 глядачів. Для порівняння: сумарна аудиторія решти 6 поєдинків туру склала 6125 осіб!

На жаль, цього разу лучанам не вдалося здобути в поєдинку з чи не основним своїм конкурентом бодай очко.

Долю гри визначив єдиний епізод — прикрий для вболівальників лучан, але, без жодного сумніву, по-футбольному надзвичайно красивий. На останніх секундах 1-го тайму «Волинь» мала шанс виходити у стрімку контратаку. Проте мав місце не надто вдалий пас, і м'яч вдалося перехопити 27-річному захисникові хар-

17 листопада «Волинь» приймає на «Авангарді» волочиський «Агробізнес» (початок о 17.00) — після цього перерва у чемпіонаті аж до самісінької весни.

кві'ян Дмитру Поспелову, який стрімко просунувся трохи вперед і наважився на наддальній удар — адже до воріт лишалося ще метрів із 30. У підсумку — диво, із «залізними» претензіями на звання найкрасивішого гола туру. Не погодитися з цим складно, шкода лишень, що те диво залетіло саме в наші ворота...

Під завісу поєдинку арбітр зустрічі Олександр Дердо ще й поставив у ворота лучан пенальті. До речі, на думку щонайменше уболівальників лучан — 11-метровий вийшов доволі сумнівним. Адже «наш» Сергій Сімінін «їхнього» Єгора Чегурка наче й зовсім не зачепив. Але, як довів угорський арбітр Вік-

тор Кашшаї в нещодавньому поєдинку «Шахтаря» з «МанСіті», — «чіпати» в таких ситуаціях зовсім не обов'язково...

На щастя, м'яч після удару з «точки» Олега Синиці лишень «поцілував» перекладину воріт Віталія Неділька.

Проте мінімальна перемога «Металіста 1925» дала змогу харків'янам наздогнати «Волинь» за набраними очками і випередити принципового суперника за додатковими показниками.

А вже в наступному турі «Волинь», як і вся 1-ша ліга, казатиме вболівальникам «До побачення!». 17 листопада лучани приймають на «Авангарді» волочиський «Агробізнес» (початок о 17.00), після чого перерва в чемпіонаті аж до самісінької весни.

Результати 17-го туру: «Агробізнес» — «Авангард» — 0:1; «Колос» — «Балкани» — 0:0; «Зірка» — «Суми» — 3:3; «Металіст 1925» — «Волинь» — 1:0; «Гірник-Спорт» — СК «Дніпро-1» — 0:3; «Прикарпаття» — «Інгулець» — 4:0; «Рух» — «Оболонь-Бровар» — 0:3 (цього разу через зняття зі змагань «Кобри» не грав «Миколаїв»).

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ПЕРШОЇ ЛІГИ:

М	Команда	І	В	Н	П	М	О
1	СК «Дніпро-1» (Дніпро)	16	13	1	2	42-10	40
2	«Металіст 1925» (Харків)	16	11	2	3	24-7	35
3	«Волинь» (Луцьк)	16	11	2	3	31-19	35
4	«Колос» (Ковалівка)	15	7	8	0	26-7	29
5	«Оболонь Бровар» (Київ)	16	8	5	3	20-12	29
6	«Авангард» (Краматорськ)	16	7	5	4	29-16	26
7	«Інгулець» (Петрове)	16	7	3	6	19-22	24
8	«Балкани» (Зоря)	16	5	5	6	17-21	20
9	«Миколаїв» (Миколаїв)	15	5	4	6	14-17	19
10	«Прикарпаття» (Івано-Франківськ)	16	5	2	9	20-17	17
11	«Суми» (Суми)	16	3	6	7	17-36	15
12	«Гірник-Спорт» (Горішні Плавні)	16	3	5	8	19-35	14
13	«Рух» (Винники)	16	2	5	9	12-27	11
14	«Агробізнес» (Волочиськ)	16	1	6	9	10-19	9
15	«Зірка» (Кропивницький)	16	1	1	14	10-45	4

У списку бомбардирів продовжують лідувати Станіслав Куліш (СК «Дніпро-1») — 9 голів (2 — з пенальті) та Денис Кожанов («Волинь») — 9 (5). ■

РЕКЛАМА

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ВОЛИНЬ-АГРО»

оголошує про наміри отримати Дозвіл на викиди забруднюючих речовин стаціонарними джерелами майданчика підприємства, що розміщене за адресою: Турійський район, с. Перевали, вул. Центральна, 3

Підприємство ТОВ «Волинь-Агро» займається вирощуванням зернових культур, бобових культур і насіння олійних культур.

Під час роботи підприємства в атмосферне повітря виділяються речовини: діоксид вуглецю, НМЛОС, тверді суспендовані речовини, оксид азоту, оксид вуглецю.

Концентрації забруднюючих речовин у викидах від підприємства перебувають у дозволених законодавством межах.

Із зауваженнями та пропозиціями звертатися до Турійської райдержадміністрації протягом місяця з дня опублікування оголошення в ЗМІ, за адресою: **с.м.т Турійськ, Центральний майдан, 5, тел. 32-13-78.**

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «МІЛЕНІУМ»

оголошує про наміри отримати Дозвіл на викиди забруднюючих речовин стаціонарними джерелами майданчика підприємства, що розташоване за адресою: Турійський район, смт Луків, вул. Смідинська, 6 (елеваторне господарство)

Підприємство займається заготівлею, переробкою та сушкою зернових культур.

Основними забруднювачами атмосфери є зерносушарка, комплекс, що працює на дизельному пальному, обладнання для очистки та зберігання зернових культур. Під час роботи обладнання відбувається

очистки та зберігання зернових культур. Під час роботи обладнання відбувається виділення в атмосферу таких речовин: азоту діоксида, оксиду вуглецю твердих суспендованих речовин, парникових газів, пилу зернового, невелика кількість марганцю оксиду, заліза оксиду, кремнію оксиду, водню фториду.

Концентрації забруднюючих речовин у викидах від підприємства — в межах, дозволених законодавством.

Із зауваженнями та пропозиціями звертатися до Турійської райдержадміністрації протягом місяця з дня опублікування оголошення в ЗМІ, за адресою: **с.м.т Турійськ, Центральний майдан, 5, тел. 32-13-78.**

ПРИВАТНИЙ ДІАГНОСТИЧНО-ЛІКУВАЛЬНИЙ ЦЕНТР

ІНТАВІТ

ПОДБАЙТЕ ПРО СВОЄ ЗДОРОВ'Я
www.intavit.lutsk.ua

ДОШКУЛЯЄ БОРОДАВКА?
СУЧАСНИЙ ЛАЗЕРНИЙ МЕТОД ВИДАЛЕННЯ

м. Луцьк, просп. Молоді, 4.

Довідки та попередній запис за телефонами:
25-04-62, 050-76-74-007 (з 9.00 до 18.00).

Ліц. МОЗ України АТ № 600385 від 7.06.2012 р.

Голландська компанія
(DELTA GROOP HOLLAND)
БЕЗКОШТОВНО
ПРОПОНУЄ НАБІР
НАСІННЯ ОВОЧІВ
НОВІТНЬОЇ
СЕЛЕКЦІЇ
для випробовування
на вашій ділянці.
Тел. (097) 074 69 52.

НОВИНИ КРАЮ**І БЕЗ ГРОШЕЙ, І БЕЗ КОЛІС**

Жертвою шахраїв стала 28-річна мешканка обласного центру Волині, яка перерахувала 86 600 гривень «продавцям» автомобіля, котрі розмістили оголошення про продаж транспортного засобу на популярному сайті

Наталка МУРАХЕВИЧ

Звісно, після отримання переказу зловмисники припинили відповідати на дзвінки і повідомлення, відтак жінка залишилася без грошей і без омріяного легковика. Прокуратура області нагадує волинянам: у жодному разі не здійснюйте оплату чи передоплату за покупки шляхом перерахунку безготівкових коштів. Замовляйте на сайтах товар із доставкою у відділення кур'єрських служб і тільки після його огляду оплачуйте. У разі продажу товару не повідомляйте в оголошеннях зайвої особистої інформації, лише номер картки, на рахунок якої не повинно бути коштів, а краще просіть надіслати гроші готівкою на поштове відділення. ■

МАМА ПІДЛІТКА ВИМАГАЄ ЗВІЛЬНИТИ ПЕДАГОГА

У номері за 25 жовтня «Волинь» повідомляла про конфлікт між восьмикласником та викладачем англійської мови Здолбунівської ЗОШ I–III ступенів №5, що на Рівненщині. Зокрема, 18 жовтня на уроці Іван Огородник привітався з учителем Романом Прилуцьким вигоком «Слава Україні!». За це, за словами школяра, педагог взяв його за вухо і поставив біля дошки, де хлопець простояв півуроку. 2 листопада шкільна комісія зробила висновок, що порушення було, й оголосила вчителів догану

Богдана КАТЕНИНЧУК

Педагоги цього навчального закладу захищають колегу. На їхню думку, догану винесено несправедливо. Директор школи Жанна Рудик вважає випадок неприємним, а рішення комісії – правильним. Мама каже, що викладач навіть не вибачився, і вимагає жорсткого покарання – звільнення. Учитель найняв адвоката і хоче боротися за відновлення своєї честі в суді. ■

ОДНОГО ЧОЛОВІКА ВБИВ, ДРУГОГО – ПОКАЛІЧИВ

У Нововолинську під час п'ятики зловмисник укоротив віку 64-річному місцевому жителю та завдав тяжких тілесних ушкоджень ще одному мешканцю міста шахтарів

Олег ПЛАЗОВСЬКИЙ

Під час застілля в компанії чоловіків виникла сварка. Раніше судимий 27-річний молодик ударив ножем власника помешкання, потім накинувся на ще одного гостя. Від отриманих травм господар помер на місці, а другого потерпілого госпіталізували у відділення реанімації.

Досудові розслідування тривають, зловмисникові загрожує до 15 років позбавлення волі. ■

Більше новин – на сайті

VOLYN.COM.UA

■ Ті, що тримають небо

Фото Людмили МЕЛЬНИЧУК.

Одне з нових полотен майстра першими побачили локачани.

Творче подружжя — Орест Хмельовський та Валентина Штинько (у центрі) — з друзями.

«Доброї на смак і правдивої, як Бог, Води Вам на щодень!»

«Живу так, ніби пишу. Пишу так, ніби живу... Світ живе так, як я пишу, як ти пишеш, як кожен пише... і говорить... і думає», — таким бачить життя, себе в ньому, кожного на цій землі художник, філософ, дизайнер, педагог, літератор, науковець Орест Хмельовський. Учора йому виповнилося 70. Ото скільки живе, стільки й пише. Від ручки й пензля, як жартує, «мозолі не сходять». За той час він так багато вже сказав для світу. А як багато ще сказати має! І про реалії й про диво-вигадки

Людмила МЕЛЬНИЧУК

Саме під такою назвою — «Світ фантазій і реальності Ореста Хмельовського» — в читальній залі Локачинської центральної районної бібліотеки нещодавно відбулася зустріч, приурочена творчим здобуткам ювіляра. Сюди завітали його друзі, сусіди, знайомі, учні старших класів, учителі. Радо зустрівач іменинник і своїх колег по кафедрі — В'ячеслава Шмельова з дружиною, нині художницею Юлею Гетьман, колишніх студентів, тепер дизайнерів — подружжя Романа та Олесю Калішуків, давню подругу родини Хмельовських — поетесу Галину Ушакову із Затурець.

І, звичайно ж, незмінною супутницею та помічницею в організації та проведенні цього тематичного святкування стала дружина Валентина Штинько — волинська письменниця, журналістка. Орест Михайлович завжди пишається талантом своєї половинки. «Дружина звабила мене своїми віршами», — зізнається присутнім. І треба було бачити, скільки неочікуваної радості з'явилось в очах творчого подружжя, коли прозвучала пісня «Мальви» на слова самої Валентини Штинько. Такий подарунок приготували учасники вокальної групи народного художнього колективу ОНЗ «НВК Локачинська ЗОШ I — III ступенів».

Під глибокими враженнями перебували всі присутні, слухаючи уривок твору-фентезі «Коли він солив небо України». Його прочитала Валентина

Сергіївна — емоційно, ніби проживаючи все озвучене нею.

Ще з самого початку спілкування відчутно було, що стосунки у родині Хмельовських теплі та доброзичливі. Вразило відео, де мама пана Ореста — Катерина Хмельовська — показує синові, які вправи слід виконувати, аби зарядитись бадьорістю на цілий день. Згодом Валентина Сергіївна розповіла про взаємини зі свекрухою, наголошуючи на тому, що в них із чоловіком тепер «одна мама на двох». А з якою любов'ю і трепетом у голосі

«**Міцне родинне підгрунття, прогріте материнським благословенням, і дає сили торувати творчу стежу.**»

пані Валентина зачитала невеличкий уривок із книги, яку ненька написала 5 років тому — у свої 88!

Мимоволі приходиться розуміння того, що саме отаке міцне родинне підгрунття, прогріте материнським благословенням, і дає сили торувати творчу стежу. Про свій шлях, яким іде, Орест Хмельовський каже так: «Як неопіт, прокладаю сам собі дорогу». Проте двері до накопичених духовних цінностей завжди тримає навстіж відчиненими. Для кожного охочого. Для тих, хто шукає відповіді на питання «хто я?», «для чого прийшов на землю

цю?», «яка моя місія?».

Такі й подібні думки намагаєшся «привести до ладу», слухаючи Ореста Михайловича. А він радо, ніби екскурсовод, ознаямлює гостей із прихистками своїх талантів. Із задоволенням розповідає про захоплення графікою з її чорно-білими кольорами, про те, що дизайном правлять знаки, про роботи філософського, наукового, літературного спрямувань...

І коли, як каже, шукаючи натхнення у філософії, наприклад, не може там його знайти, то переходить до живопису...

Не треба володіти якимось особливим обдаруванням, аби відчутти значимість картин Ореста Михайловича. Всі творіння, які народились цьогогоріч (а їх 6), художник презентував на зустрічі. Автор каже, що завжди, працюючи з полотном, ніби перебуває «у нереальній реальності».

Отаким він, світ Ореста Хмельовського, — незбагненно-таємничий, багатограний і водночас доступний кожному, хто хоче його зрозуміти. А це зовсім не важко. Бо, крім усіх перерахованих талантів, володіє ще й умінням говорити «про високодуховне», піднімаючись (а не опускаючись, як часто виправляє) до рівня мислення співбесідника.

Гості звертались до ювіляра із запитаннями, дарували квіти, говорили слова вдячності за приємно проведенний час, який пролетів, немов одна мить. Орест Хмельовський подякував всім прихильникам, які долучились до цього творчого святкування. З його вуст прозвучали загадкові слова-побажання: «Доброї на смак і правдивої, як Бог, Води Вам на щодень!». Приємно, що ця зустріч для локачан стала знахідкою, яка вміє переносити у світ реалій та фантазій, від якої виростають крила. ■

Планета на ім'я Людина

Катерина ЗУБЧУК

«ТОДІ В НАШОМУ МАГАЗИНІ МОЖНА БУЛО КУПИТИ ХІБА КЕРОСИН І ГОСПОДАРСЬКЕ МИЛО»

Коли недавно ми побували в Сереховичах Старовижівського району в редакційних справах, то почули від жителів села: «А ви б про нашу Людмилу Василівну написали, яка багато років працювала в дільничній лікарні та ще й зараз людям допомагає». Новим адресам ми завжди раді, тож зустрілися і поспілкувалися з Людмилою Корнісік — жінкою поважного віку. І ніби разом із нею повернулися у далеке минуле, почули, яким непростим було життя на Волині у 1950-х роках.

— Після медучилища, — пригадує співрозмовниця, — я одержала направлення у Секунь Старовижівського району. Влітку приїхала в це село і працювала тут два роки. А це ж був 1953-й — аж страшно згадати, як тоді жилося. У сільському магазині можна було купити хіба що керосин і господарське мило. З продуктів — нічого... Пішки йшла у Ковель по хліб. У черзі вистоювала по два рази, щоб два буханці взяти (третій уже в одні руки не давали). Поки дійдеш до села, то майже з'їси той хліб. Він був як пластилін — глеккий, але голодний не перебирає харчами. От уже коли їхала у Стару Вижівку на якусь нараду, то там могла зайти поїсти у їдальню. Платила я хазяйці, в якій квартирувалася, 100 карбованців за харчі. Та що вона могла зготувати, коли олії навіть не було?! Одне слово — повоення. І цим все сказано.

«З П'ЯТИ ЛІТ МІЙ ІВАН РІС СИРОТОЮ»

Хоч уже в Секуні Людмила Василівна (тоді просто Люда) мала кавалера — випускника економічного факультету Львівського лісотехнічного інституту, все ж не судилося з ним пов'язати долю. Заміж вийшла

Фото з домашнього архіву Людмили КОРНІСІК.

А в молоді літа дівчина була нерозлучна з гітарою.

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

Із фотознімків дивиться на жінку її Іван.

За 65 років у селі Василівна стала справді народною дохторкою

Зовсім юною з дипломом медичного училища приїхала на роботу у Старовижівський район Людмила Корнісік (а тоді ще Присяжна). Дівчина родом із Миколаївщини у Сереховичах вийшла заміж. Тут трьох дочок з чоловіком виростила. І своєю працею заслужила в людей повагу

за свого Івана, якого зустріла у Сереховичах. Сюди вона перебралася у 1954-му і працювала в дільничній лікарні.

Жінка бере фотоальбом і, гортаючи його сторінки, показує, зокрема, знімок, на якому вона зовсім юна, з гітарою в руках («дуже любила грати»). Такою приїхала на Волинь. А на іншій світлинці — її чоловік («він був видний у мене, перший тракторист на селі»).

— Побралися ми 13 січня 1956 року. Більш як півстоліття прожили у парі. А ось уже сім літ, як немає мого Івана. Важким було його дитинство, бо змалку ріс сиротою. Добрі люди не дали пропасти: по хатах жив — то в одній сім'ї, то в другій. З війни багато чоловіків не вернулося або інвалідами стали на фронті. А городи треба обробляти, то Іван допомагав вдовам. Так і добував собі кусок хліба. Баба Федоська, у якої

жив на той час, і весілля йому зробила. Правда, тоді він у люди вивибився. Закінчив курси механізаторів, працював трактористом. А коли ми одружувалися, то був бригадиром трактор-

жаль, що два роки тому цей медичний заклад закрили.

— Яки мені колись хтось сказав, — мовить, — що це станеться, то я б нізащо не повірила, що до цього може дійти. Зда-

Поки був мій Іван, жилося добре — гріх нарікати. А без нього трудно. Як ми залишилися вдвох із Валентиною (з матір'ю живе одна з дочок. — Авт.), то ще зразу корову не збували — три роки якось тягнули. Але ж то треба найняти, щоб хтось сіна накосив, привіз, і ми, як кажуть, здалися. Тепер наше хазяйство — кілька курок і собака.

«БУЛА СТЕПОВИЧКА — ТЕПЕР УЖЕ ПОЛІЩУЧКА»

— 65 років я вже на Волині, — каже співбесідниця. — Була степовичкою — стала поліщучкою. Чи бандерівкою, як нас з Іваном називали у моєму рідному селі, коли ми, бувало, приїжджали на Миколаївщину. Село Сереховичі за моєї пам'яті і розбудувалося, і занепадало. Як я уже говорила, дільничну лікарню на 50 ліжок закрили. Непросто зараз людям живеться, бо роботи не-

Настоятель місцевого храму благословив мене на труд, який не кожному довіряється: понад 25 років я пекла проскурки.

ної бригади. Уже жонатим закінчив Житомирський інститут сільського господарства і мав посаду інженера в колгоспі...

У словах Людмили Василівни — нотки ностальгії за тими роками, яких не вернути, за молодістю. Трьох дочок вони з Іваном виростили, чотирьох онуків діджалися. Дуже теплий спогад у жінки про роботу в Сереховичівській дільничній лікарні і неприхований

валосся, в такому великому селі, як Сереховичі, лікарня буде завжди.

Увагу їй повагу медсестра заслужила тим, що «як зробить укол, то й болу не почуєш». Тому-то пацієнти з другого медсестринського поста просилися до неї, коли чергувала.

А як тепер живеться на заслуженому відпочинку?

— У праці, — говорить з цього приводу жінка, знову згадуючи про чоловіка: —

має. Іде молодь хто куди, щоб копійку якусь мати. Або з дипломами університетів кавою на базарі торгує.

Сама ж Людмила Корнісік і тоді, коли на пенсію пішла, для односельчан так і залишилася медичною. Кликали й кличуть укол зробити. І то не лише сусіди звертаються за допомогою, а всі, хто знає, яка в неї легка рука. Якщо вже про руки зайшла мова, то у Людмили Василівни вони особливі. І це відомо тим, кому робила масаж (ще й такий талант має). Не одного сереховичівця поставила на ноги. Ось і того дня, коли ми йшли з нашою героїнею вулицею села, то їй зустрівся один із недавніх пацієнтів. Зупинилася, поговорила з ним. Григорій (так його представила) три роки буквально лежав. По яких тільки лікарях і знахарях не їздив — не допомагало. А торік навесні після декількох курсів її масажу немов на світ народився. Уже й на велосипеді їздить. Тепер, за породою своєї рятівниці, ходить до місцевого озера Серах купатися, «бо ж вода оздоровлює». І таких вдячних пацієнтів у жінки чимало. На її честь у багатьох родинах дівчаткам давали ім'я Люда — їх у селі понад 30. І коли вона йде вулицею, то чує звичне: «Добрий день, Василівно!»

...А ще Людмилу Корнісік, яка розміняла дев'ятий десяток, можна побачити у місцевому храмі.

— На Волинь зі своєї Миколаївщини я приїхала атеїсткою, — каже вона. — Не знала, як руки скласти у церкві. Не могла подумати, що минуть роки і я співатиму у хорі. Більше того — настоятель місцевого храму благословив мене на труд, який не кожному довіряється: понад 25 років я пекла проскурки.

Людмила Василівна зізнається, що, стоячи у церкві, часто подумки звертається до свого покійного Івана і просить: «Забери мене, я вже нажилася». Хоч добре знає, що буде так, як Бог вирішить. ■

Газета Волинь www.volyn.com.ua Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

«Газета Волинь» виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер. Адреса редакції і видавця: 43025, Луцьк, просп. Волі, 13 E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Table with 2 columns: Position and Name. Includes: Заступник головного редактора, Відповідальний секретар, Заступник відповідального секретаря, Головний художній редактор, Головний бухгалтер.

Table with 2 columns: Position and Name. Includes: Місцевого самоврядування і сільського життя, Інформації, Соціального захисту, Економіки, Освіти і культури, Рекламу і маркетингу.

Table with 2 columns: Position and Name. Includes: Листів і зв'язків із читачами, Приватних оголошень, Спеціальний кореспондент, Фотокореспонденти.

ТЗОВ «Газета «Волинь» п/р 26008055520122 КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЕДРПОУ 02471695 Друк офсетний. Обсяг 3 друк. аркуші ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 61136